



EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 13.12.2007
KOM(2007) 796 slutlig

2007/0277 (ACC)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av rådets förordning (EG) nr 3286/94 om fastställande av
gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att
säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler
som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO)**

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

Rådets förordning (EG) nr 3286/94 ("förordningen om handelshinder") är ett av de handelspolitiska instrument som finns för att övervaka att våra handelspartner uppfyller de förpliktelser som följer av de internationella handelsavtal som syftar till att undanröja handelshinder. Förordningen om handelshinder gör det möjligt för gemenskapsföretagen, gemenskapsindustrin och deras intresseorganisationer att framföra klagomål på handelshinder till kommissionen. Om klagomålet tas upp till prövning, leder det till en utredning av de påstådda hindren och negativa handelseffekterna eller skadorna för gemenskapsindustrin. Om påståendena bekräftas och en uppgörelse inte kan nås, kan förfarandet komma att leda till att gemenskapen beslutar att gå vidare med ett formellt tvistlösningsförfarande under det internationella avtalet med handelspartnern.

Villkoren för att framföra klagomål enligt förordningen om handelshinder är olika för gemenskapsföretagen och för gemenskapsindustrin, vilket betyder att det finns två alternativ.

Det första alternativet står öppet för gemenskapsindustrin, dvs. de tillverkare vars produktion utgör större delen av gemenskapens totala produktion av identiska, liknande eller direkt konkurrerande varor eller tjänster som påverkas av handelshindret. Alternativet rör handelshinder som orsakar skada (eller riskerar att göra det) på gemenskapsmarknaden och gäller handelsmetoder som regleras enligt ett internationella avtal mellan gemenskapen och det tredjeland som fastställer handelsregler och en rätt att ingripa. Det här alternativet påverkas inte av förslaget.

Det andra alternativet står öppet för alla gemenskapsföretag. Det kan användas för hinder som får negativa handelseffekter på marknaden i ett tredje land, men artikel 4.1 begränsar möjligheten att pröva ett klagomål om handelshinder för vilket ett multilateralt eller plurilateralt avtal mellan gemenskapen och tredjelandet fastställer handelsregler och en rätt att ingripa. Detta betyder i praktiken att klagomål om ett tredjelands påstådda överträdelser av bilaterala avtal bara kan prövas om det påstås att även multilaterala regler har överträtts, särskilt WTO-reglerna.

År 2005 beställde Europeiska kommissionen en studie av hur förordningen om handelshinder hade använts under de tio första åren och vilka förbättringar som skulle kunna göras av detta handelspolitiska instrument. En av rekommendationerna var att ta bort förbudet för ett gemenskapsföretag att uteslutande förlita sig på bilaterala avtal för att framföra klagomål enligt förordningen om handelshinder. Denna rekommendation understöddes av Europeiska kommissionen i dess meddelande *Europa i världen: ett starkare partnerskap för bättre marknadstillträde för EU:s exportörer*¹ som ett sätt att försöka undanröja handelshindren så att marknadstillträdet för exportörerna kan förbättras och ge tillväxt och sysselsättning i gemenskapen.

¹ Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Europa i världen – Ett starkare partnerskap för bättre marknadstillträde för EU:s exportörer, KOM(2007) 183 slutlig, 18.4.2007.

Detta förbud utesluter i praktiken möjligheten att förlita sig på bilaterala avtal för att agera mot överträdelser av så kallade ”WTO plus”-förpliktelser, särskilt sådana som rör icke-tariffära hinder som inte redan regleras i WTO-bestämmelserna.

Denna begränsning har historiska orsaker. Före det handelsavtal som slöts med Mexiko år 2000 var mekanismen för att lösa tvister under bilaterala avtal traditionella diplomatiska förhandlingar, ett sätt som i hög grad var beroende av parternas förmåga att enas om en lösning och därför saknade effektivitet när det gällde att genomdriva handelsreglerna. Dessa historiska orsaker föreligger inte längre. Sedan antagandet av förordningen om handelshinder har gemenskapen slutit ett antal bilaterala avtal med materiella regler för handeln mellan gemenskapen och det tredjelandet, vilka inkluderar effektiva och bindande tvistlösningsmekanismer som bygger på de tvistlösningsmekanismer som WTO har för att verkställa reglerna². Gemenskapen är också för närvarande engagerad i förhandlingar om bilaterala handelsavtal, som syftar till att definiera materiella förpliktelser när det gäller att erbjuda nya möjligheter till marknadstillträde och med hjälp av bindande tvistlösningsmekanismer se till att förpliktelserna uppfylls³.

I ljuset av utvecklingen av bilaterala avtal med materiella regler för handeln och tvistlösningsmekanismer av domstolsliknande typ, är det inte längre berättigat att begära att gemenskapsföretagen ska inkludera ett WTO-klagomål i sina klagomål enligt förordningen om handelshinder för att kunna förlita sig på de förpliktelser som följer av de bilaterala avtalen mot handelshinder som får negativa handelseffekter.

² Se t.ex. beslut nr 2/2000 av Gemensamma rådet EG–Mexiko om liberalisering av tariffära och icke-tariffära hinder för handel med varor (EGT L 157, 30.6.2000, s. 10), beslut nr 2/2001 av Gemensamma rådet EG–Mexiko om liberalisering av handel med tjänster (EGT L 70, 12.3.2001, s. 7); avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan (EGT L 352, 30.12.2002, s. 3); associeringsavtalen med Euromedländerna som ska kompletteras med en tvistlösningsmekanism av domstolsliknande typ, som för närvarande håller på att förhandlas fram.

³ Listan är inte fullständig, men förhandlingar pågår med AVS-länderna, Sydkorea, Indien, Asean, Gulfstaternas samarbetsråd, Mercosur, de andinska länderna och Centralamerika.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EG) nr 3286/94 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133,

med beaktande av kommissionens förslag⁴, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3286/94 föreskrivs ett förfarande som gör det möjligt för alla gemenskapsföretag att begära att kommissionen utreder handelshinder som har införts eller som vidmakthålls av ett tredjeland, när dessa hinder påverkar marknaden i ett tredjeland och får negativa effekter för gemenskapsföretagen.
- (2) Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 3286/94 får emellertid klagomålet tas upp till prövning endast om det påstådda handelshindret omfattas av en rätt att ingripa enligt internationella handelsregler som fastställs i ett multilateralt eller plurilateralt handelsavtal. Detta betyder att klagomål där ett tredjeland påstås ha överträtt bilaterala förpliktelser också måste gälla överträdelser av multilaterala eller plurilaterala handelsavtal för att klagomålen ska kunna tas upp till prövning.
- (3) Sedan antagandet av förordning (EG) nr 3286/94 har gemenskapen slutit ett antal bilaterala avtal med materiella regler för handeln mellan gemenskapen och tredjeländer vilka går långt utöver WTO-reglerna. Vidare innehåller avtalen effektiva och bindande tvistlösningsmekanismer så att man kan döma i tvister om de förpliktelser som går utöver WTO-avtalen.
- (4) Om gemenskapsföretagen förlitar sig på de bilaterala avtalen för framföra klagomål enligt förordning (EG) nr 3286/94, skulle det bli lättare att övervaka uppfyllandet av de förpliktelser som följer av avtalen och hantera handelshindren så att

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵ Rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO), EGT L 349, 31.12.1994, s. 71.

marknadstillträdet för exportörerna, tillväxten och sysselsättningen i gemenskapen kan förbättras⁶.

- (5) Mot bakgrund av denna utveckling, och för att minska gemenskapsföretagens administrativa börda, bör företagens rätt att framföra klagomål på handelshinder utsträckas till att också gälla påstådda handelshinder som bara är föremål för en rätt att ingripa enligt internationella handelsregler som fastställs i ett bilateralt handelsavtal.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 3286/94 ska ersättas med följande:

”1. Varje gemenskapsföretag eller varje sammanslutning, med eller utan status som juridisk person, som agerar på uppdrag av ett eller flera gemenskapsföretag som anser sig drabbade av negativa handelseffekter till följd av handelshinder som påverkar marknaden i ett tredjeland får lämna ett skriftligt klagomål.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den [...].

*På rådets vägnar
Ordförande*

.

⁶ Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Ett konkurrenskraftigt Europa i världen – Ett bidrag till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi, KOM(2007) 183 slutlig, 18.4.2007.